

De Zonekrant

KERK & leven

Uittreksel artikels 2025 - week 21

WEMMEL, SINT-SERVAAS EERSTE COMMUNIE OP 10 MEI

Sedert enkele dagen werd ons een zonnige dag beloofd, en jawel : onder een stralende zon werden de kinderen opgewacht door de fotograaf, de juffen en meester Pieter. De kerk zat barstensvol, iedereen op zijn paasbest.

Na de familiefoto's verzamelden de kinderen op de trappen voor de traditionele groepsfoto.

Daarna was het tijd om de grote stap te zetten. Met hun knapzak op de schouder stapten de jonge pelgrims in stoet de kerk binnen onder het zingen van het intredelied. De kinderen oefenden de afgelopen weken gretig hun tekstjes, toneel en liedjes waardoor het een levendige en vlotte viering werd.

© Myriam De Breuker

Nadat ze voor de eerste keer aan tafel gingen, spraken ze hun dank uit voor allen die hen begeleidden naar deze dag en zongen ze opnieuw uit volle borst de laatste liedjes. Ze verlieten de kerk als blijde en

gelukkige Jezus-vrienden. Deze hemelse dag kon niet meer stuk.

Tijdens heel de voorbereiding tot deze feestelijke dag is er een enorm goede samenwerking geweest tussen de verschillende Wemmelse scholen en de parochie.

We willen iedereen die hieraan meegeholpen heeft van harte danken.

Proficiat aan: Achille, Adriana, Anne, Billie, Bram, Camille, Christian, Eloïse, Erik, Guido, Ilana, Jade, Liam, Mathys, Mon, Nayhan, Noah, Rachel, Raphaël, Stan, Tiago, Tyler, William, hun ouders en familie.

De parochieploeg.

PAUS LEO XIV

God, onze Vader,

Wij bidden U wees uw dienaar paus Leo XIV, die Gij als herder van uw Kerk hebt aangesteld, steeds bezielend nabij.

Dat hij met woord en daad ten dienste mag staan voor het welzijn van de mensen en de wereld.

Dat uw heilige Geest, die eertijds Simon Petrus in staat stelde Jezus van Nazareth te erkennen als uw welbeminde Zoon, hem steeds mag leiden bij het uitoefenen van zijn herderlijk ambt als paus.

Beziel hem op dat hij instrument van liefde en vrede mag zijn voor deze wereld.

Geef ook ons de kracht om in navolging van Jezus, uw Zoon, vredestitelers en boodschappers van liefde te zijn, alle dagen van ons leven. Amen

Jan Baert, priester

WEMMEL, SINT-SERVAAS MOEDERDAG EN SINT-SERVAAS VIERING

Zaterdag eerste communie, en zondag Moederdag en het feest van Sint-Servaas, de patroonheilige van onze parochie. Het was één groot – en zonovergoten – feestweekend in onze parochie.

Het pas herstelde beeld van Sint-Servaas stond op het altaar, en de icoon van Maria stond er voor. Bloemen en een kaarsje waren er voor allebei. We baden voor alle moeders, vooral voor de moeders in conflictgebieden, we baden voor de nieuwe paus, voor de 23 kinderen die hun eerste communie gedaan hebben, en voor de kinderen die gevormd geweest zijn. Op het einde van de viering werden alle thema's bijeengebracht : een bezinningstekst over het evangelie van vandaag, een gebed voor de moeders en voor moeder Maria, gevolgd door een eenvoudig maar mooi gezongen Wees Gegroet, en een oude zegen van Sint-Servaas.

© Myriam De Breuker

En tot slot weerklonk op het orgel de bekende toccata in re klein van Johann Sebastian Bach, ter ere van alle moeders en van Sint-Servaas.

Dat de goede Sint-Servaas
onze zielen moge verlossen
van de duvelen, de boozen,
dat zij ons niet mogen schaden,
ende dat wij onze ziele mogen bestaden
in dat eeuwige licht,
die grote Heer van 'Tricht,
dat hij onze ziele make vrij,
in de name Gods,
Amen dat 't zij.

© Myriam De Breuker

En uiteraard werd dit feestelijk weekend afgesloten met een sprankelende receptie.

Dank aan alle helpers voor dit geslaagde weekend !

Constant

RELEGEM, SINT-JAN DE DOPER BIJEENKOMST VRIJWILLIGERS OP 9 MEI

De meimaand leent zich tot ontmoeting. Heeft te maken mogelijks met de zon die zich dan meer en meer laat gelden en er toe uitnodigt de vleugels uit te slaan. "Blijf in uw kot"...het lijkt inmiddels ook weer zo lang geleden. Het toenmalig schier onoverwinnelijk virus, hoewel nog steeds niet verslagen vandaag, heeft de status van centraal nieuwsthema al een poos verloren. Best zo. We kunnen onze energie voor nuttiger en aangenamer dingen aanwenden. Voor vrijwilligerswerk bv. , voor de parochie o.m. Velen blijven het doen. Volgens het jaarrapport 2024 van de bisschoppen over de kerk in België zijn er nu in ons land nog steeds zo'n 108.000 mensen als vrijwilliger actief binnen een parochiale context ([JAARRAPPORT DIGI 2024 HIGH 150 DPI.pdf](#), p.83). Het aantal vermindert weliswaar van jaar tot jaar, maar dat verhindert niet dat wie de microbe te pakken heeft, er moeilijk "van af geraakt", meer zelfs, er zich voorwaar ook nog gelukkig bij voelt. Af en toe mag die onverdroten inzet ook getrakteerd worden op een dankwoord. De vrijwilligers (zo mogelijk met partner) betrokken bij de parochiale werking van Relegem kwamen daarom samen in de kerk op 9 mei, 19u. We waren met een 45-tal zielen, genietend in aanwezigheid van Jean-Paul van een versnapering en een drankje, voor de ene met bubbels en voor de andere voorzichtigheidshalve alcoholvrij. Er werd naar

hartenlust gekeuveld rond de tafeltjes die verspreid stonden opgesteld. Walking buffet zeg maar. Sommigen verkozen nochtans in een kring dankbaar gebruik te maken van de kerkstoelen. Aan gesprekstof geen gebrek. Over de nieuwe paus bv. Maar ook over zoveel meer: de fakkel door Sandy overgenomen van Yvon als koorleider, de hernieuwde en blijvende inzet van de koorleden, de kuisploeg, ziekenzorg, de inspanningen van de kerkfabriek, de kindernevendienst, de lectoren, de catechese en de vieringen (met recepties) rond eerste communie en vormsel, het knutselwerk voor kinderen (zonder copyright voor Rita), de uitstap van misdienaars, de lectoren, de opmaak van de lokale pagina's K&L en de zonekrant, de nieuwsbrief, Godly Play, de collecte Broederlijk Delen "new look" (Brood-en SoepSTOP), wandelvieringen en wat allemaal nog meer, de (ietwat) ouderen onder ons aangevuurd door de jongeren (zoals o.m. Sofie, Wendy, Louka, ...). Bij voorbaat excuses indien(allicht) ik items over het hoofd zie.

Iemand merkte op: "Het is op zo'n moment dat je er versted van staat hoeveel dingen we samen doen". Er wordt wel eens gezegd dat geloven een werkwoord is. Vrijwilligers weten er van mee te spreken.

Johan

© Wendy Broos

RELEGEM, SINT-JAN DE DOPER MARIAWANDELING OP 11 MEI

Foto's: © Sofie Van den Broeck

Al bij het eerste ochtendgloren werd duidelijk dat de weergoden ons goed gezind waren: de derde editie van de wandelviering kon doorgaan onder een stralend blauwe hemel. Dit jaar stond de wandelviering in het teken van Maria en haar beeld kreeg een centrale plaats voor het altaar in onze kerk.

Audrey, Emma en Nathan legden tijdens de stops uit wat de rode anjer, de goudsbloem en de witte lelie betekenen voor Maria. Deze bloemen staan symbool voor liefde en trouw tot aan de dood; geloof, trouw en gehoorzaamheid; en zuiverheid. Tijdens de tweede stop maakten we tijd voor een bezinning, met een tekst naar Frans Weert. voorgelezen door Wendy.

De wandelviering startte net zoals de vorige keren in de kerk van Relegem, waar de wandelaars werden verwelkomd door Linda. We vertrokken samen voor een korte, maar groene wandeling van 2,5 kilometer. Aan de boom van de parking hielden we voor een eerste maal halt, waar we luisterden naar een lezing over Moeder Maria, voorgelezen door Louka. Daarna stapten we verder via de Rasselstraat richting de Relegemse velden. De kinderen kregen onderweg ook een opdracht. Bij elke stop mochten ze een papieren bloem op een blad met een vaas kleven. Zo verzamelden ze drie bloemen die een bijzondere betekenis hebben.

Dezelfde bloemen waren ook langs de route verstoppt. Wanneer de kinderen de kaarten met de bloemen vonden, konden ze de betekenis ervan achterhalen. Vol enthousiasme maakten de kinderen de kleurrijke collage en gingen ze op zoek naar de bloemen.

De tekst stond stil bij wat het betekent om moeder te zijn. Nadien stopten we een derde maal voor de voorbeden, gebracht door Johan en richtten we onze

gebeden op tot de Heilige Maria, Moeder Gods. Alle wandelaars kregen ook een kleurrijke papieren bloem. Daarop kwamen de namen van diegenen aan wie we extra wilden denken.

Dan stapten we terug richting de kerk, waar we de bloemen in takken hingen, naast het Mariabeeld. Met dit kleurrijk tafereel op de voorgrond zongen we samen het Weesgegroet en gingen we te communie. Linda sloot de wandelviering af met een mooi slotgebed.

Toen we op pad waren liet het koor verschillende Marialiederen weerklinken en ook aan het einde van de viering weergalmde het Ave Maria onder begeleiding van Wendy en Sandy. Bij het naar buiten gaan kregen alle vrouwen en in het bijzonder de mama's een armbandje cadeau voor moederdag. We kunnen zeker spreken van een geslaagde derde editie. Dank aan iedereen die mee is komen wandelen en aan alle helpende handen!

Louka

FERM, RELEGEM JAARLIJKSE REIS OP 3 MEI

Op zaterdag 3 mei was het weer zover. Ferm Relegem ging weer op stap.

We vertrokken om 8.00 uur in Relegem om op tijd in Roeselare te zijn. De weergoden waren ons goed gezind, niet te warm en droog, de ideale combinatie voor een busrit.

We zijn ruim op tijd aangekomen in de brouwerij Rodenbach en na een korte wachttijd werd er een introductie film gedraaid. Deze was zeer ludiek opgevat en liet ons de brouwerij in grote lijnen ontdekken.

Dan was het tijd om de brouwerij zelf te ontdekken, onze gids begon met de geschiedenis te vertellen van de brouwerij, hoe de familie Rodenbach in Roeselare terecht gekomen is tot heden.

Brouwerij Rodenbach

© Gemma D.

Nu was het tijd om in de brouwerij naar de verschillende afdelingen te gaan kijken, dit ging gepaard met veel trappen, iedereen kon, op zijn tempo, deze hindernissen nemen.

Na ons bezoek kregen we het middagmaal geserveerd in de Foederzaal van de brasserie het 'Foederhuis': stoofvlees met frietjes, klaar gemaakt met Rodenbach natuurlijk, geserveerd met een drankje naar keuze, dit werd door iedereen gesmaakt.

Eens het middagmaal verorberd gingen we terug naar de bus voor onze tweede halte. Nu gingen we richting Langemark voor een bezoek aan de chocolaterie :

Na de deskundige uitleg van de eigenaresse, hoe de pralines gecreëerd werden mochten we proeven en aankopen in haar winkeltje, waar er gretig gebruik van werd gemaakt.

Het was intussen alweer tijd geworden om de terugweg aan te vatten, met een tussenstop in Chalet 'De goudkarper' in Meldert waar we een broodje kregen en een drankje om deze dag in schoonheid te beëindigen.

Tegen 18.00 uur waren we terug in Relegem en ging iedereen moe maar voldaan naar huis.

Gemma

© Gemma D.

BLOEMENHEILGEN (4) – MARGRIET

Over het leven van **Margaretha van Antiochië** is zowat niets met zekerheid bekend. Ze is geboren ergens in de derde eeuw, in Antiochië, dat toen bij het Romeinse rijk hoorde. En ze zou gestorven zijn rond het jaar 305. Ze was de dochter van een heidense tempelpriester, maar was grootgebracht door een christelijke voedvrouw, en ze bekeerde zich ook tot het christendom.

Margareta van Antiochië © Wikimedia Commons

Dit was zeer tegen de zin van haar vader, en Margaretha moest leven op het land als herderin. De stadsprefect vroeg haar ten huwelijk, op voorwaarde dat ze haar christelijk geloof zou afzweren. Omdat ze dat weigerde, werd ze gevangen gezet en gemarteld. En dan volgden er een aantal wonderbaarlijke gebeurtenissen. Ze zou gestoken zijn met brandende fakkels, in kokende olie zijn gedoopt, en haar huid werd met ijzeren kammen open gescheurd. Maar niets deerde haar. De bekendste anekdote is wel dat satan, in de gedaante van een draak, haar opslokte. Maar de draak spuwde haar levend terug uit, omdat ze een kruis droeg, dat zijn ingewanden irriteerde (volgens een ander verhaal omdat het kruis in zijn keel bleef steken). Nog een ander verhaal zegt dat het monster haar wilde wurgen, maar dat ze elke poging afsloeg door een kruisteken te maken. De bevolking was van dit alles zozeer onder de indruk, dat velen zich bekeerden. Maar uiteindelijk werd Margaretha, samen met alle bekeerlingen, onthoofd.

Zij is de patrones van voedsters, verpleegsters, voedvrouwen en nierpatiënten. Ze wordt ook aanroepen bij barensweeën en zwangerschap, onvruchtbaarheid, bij gebrek aan moedermelk, krampen en borstkwalen. Haar feestdag is op 20 juli.

Margaretha van Schotland werd geboren rond het jaar 1045 in Hongarije, als dochter van een edelvrouw uit Hongarije of Kiev. Haar vader was de zoon van koning Edmund II van Engeland. Toen haar oom, koning Eduard de Belijder, stierf, ging ze naar Engeland, waar haar broer aanspraak maakte op de troon. Maar in 1066, na de verovering van Engeland door de Normandiërs, besloot de moeder van Margaretha om met haar kinderen terug te keren naar het vasteland. Maar ze kwamen in een storm terecht, die hen teruggedreef naar de kusten van Schotland. Daar kregen ze bescherming van de Schotse koning Malcolm III. Margaretha huwde met Malcolm, en ze had een grote invloed aan het hof. Ze introduceerde ook de rooms-katholieke liturgie in Schotland, hervormde de Kerk, en stichtte abdijen en priorijen. Margaretha en Malcolm kregen samen acht kinderen. Malcolm kwam om bij een invasie in Engeland, en drie dagen later overleed Margaretha aan een ziekte.

Margareta van Schotland © Wikimedia Commons

Ze werd heilig verklaard in het jaar 1250 door paus Innocentius IV, vanwege de hervorming van de Kerk en de ondersteuning van kloosterordes, maar ook omdat ze persoonlijk voedsel gaf aan de armen voordat ze zelf at, en iedere nacht om middernacht een mis bijwoonde.

Margaretha werd in 1673 de beschermheilige van Schotland. Haar feestdag is op 10 juni.

Margaretha (of Margit) van Hongarije werd geboren in 1242. Ze was de dochter van koning Bela IV van Hongarije en Maria Laskarina, de dochter van Theodorus I Laskaris, de keizer van het Byzantijnse rijk. Ze was voorbestemd voor een kerkelijk leven – dat had haar vader beloofd na de bevrijding van de Tataren-, en werd al in 1246 ondergebracht in een dominicanessenklooster.

Margareta van Hongarije © Wikimedia Commons

Ze kreeg later een huwelijksaanzoek van een hertog uit Polen, maar ze bleef trouw aan haar voornemen om een kloosterleven te leiden. Ook toen haar vader haar om politieke redenen wou uithuwelijken aan de koning van Bohemen, weigerde Margaretha. Op twaalfjarige leeftijd legde ze haar kloostergeloften af. Ze zag af van alle voorrechten en eer die haar toekwamen door haar koninklijke afkomst. In plaats daarvan leidde ze een nederig leven in strenge armoede. Ook geselde ze zichzelf, om het martelaarschap van Christus te gedenken. Ze zorgde voor haar medezusters en voor de armen, voor wie ze kookte.

Haar uiterst ascetische levensstijl ondermijnde echter haar gezondheid, waardoor ze overleed op 18 januari 1270, amper 27 of 28 jaar oud. Ze werd bijgezet in haar klooster, op een eiland in Boeda, dat later naar haar werd vernoemd.

Al in 1271 werd de procedure opgestart om haar heilig te verklaren : er werden 74 wonderen aan haar toegeschreven, waaronder het genezen van vele zieken, en zelfs het tot leven wekken van een dode. Ze werd zalig verklaard in 1276, maar het was pas op 19 november 1943 dat ze effectief heilig werd verklaard door paus Pius XII. Haar gedenkdag valt op 18 januari.

Margaretha was de zus van de heilige Kunegonda van Polen en van de zalige Jolanda van Polen, en de nicht van de heilige Elisabeth van Hongarije. Het klooster waar ze intrad stond onder leiding van de zalige Helena van Hongarije.

Margaretha van Cortona werd geboren in het jaar 1247, en overleed op 22 februari 1297. Deze datum is ook haar feestdag, maar omdat op deze dag ook het feest van de Cathedra van de heilige apostel Petrus gevierd wordt, wordt haar feestdag wel eens verplaatst naar 16 mei.

Margareta van Cortona © Wikimedia Commons

Margaretha was de dochter van een wijnboer uit Toscane. Toen haar moeder overleed, hertrouwde haar vader. Maar Margaretha kon niet overweg met haar stiefmoeder, en liep van huis weg. Ze werd de concubine van de kasteelheer van Montepulciano. Ze kreeg een kind van hem, maar hij zou nooit met haar trouwen. Toen de kasteelheer tijdens een jachtpartij door rovers werd doodgestoken, stortte Margaretha geestelijk in, en ze bekeerde zich. Ze liet haar kind achter aan de goede zorgen van kloosterlingen, en ging een leven leiden van boete en bekering. Op straat en vanop het dak van haar geboortehuis schreeuwde ze haar zondigheid uit, zelfs midden in de nacht.

De franciscanen van Cortona namen haar onder hun hoede, en ze werd lid van de Derde orde van Sint-Franciscus. Ze bleef haar boeteleven voortzetten, en ze verminkte zichzelf om zich van haar schoonheid te ontdoen. Ze kreeg visioenen en extasen, en op het

einde van haar leven wist ze dat haar zonden vergeven waren.

Ze kreeg met de tijd navolgers om zich heen, en stichtte een congregatie van religieuzen, het 'gezelschap van boete en berouw'. Op afbeeldingen is ze te zien in het opvallend geblokte habijt van het gezelschap. In 1728 werd ze heilig verklaard door paus Benedictus XIII. Ze is de patroonheilige van de stad Cortona, en beschermheilige van boetelingen en prostitués (samen met Maria Magdalena).

En tenslotte is er de heilige **Margaretha-Maria Alacoque**. Zij was een Franse religieuze zieneres en mystica. Ze werd geboren op 22 juli 1647, en stierf 16 oktober 1690. Als kind leed ze aan kinderverlamming, maar ze zou op onverklaarbare reden daarvan genezen zijn. In 1671 trad ze in bij de Orde van Maria Visitatie in Paray-le-Monial. Sindsdien namen haar visioenen toe in aantal en in hevigheid. Ze was erg begaan met problemen van geloofsafval, onkuisheid, en het onheilige leven van priesters en medereligionarissen. Ze had ook een bijzondere devotie voor het Heilig Hart. Pas in 1765 werd, o.a. onder haar impuls, de liturgische viering van het Heilig Hart toegestaan.

Margareta-Maria Alacoque © Wikimedia Commons

Paus Benedictus XV verklaarde Margaretha-Maria heilig in 1920. De kerk van Paray-le-Monial, waar Margaretha haar verschijningen kreeg, werd verheven tot basiliek, en is tot op vandaag een belangrijk bedevaartsoord. In 1929 verklaarde paus Pius XI dat het feest van het Heilig Hart een officiële kerkelijke feestdag werd. Deze feestdag, alsook de Bond van het Heilig Hart en de aanbidding van het Heilig Hart, zijn een rechtstreeks gevolg van de visioenen van

Margaretha-Maria Alacoque. Haar sterfdag, 16 oktober, is ook haar feestdag.

En dan is er nog onze eigenste **Fiere Margriet uit Leuven**. Zij is wel niet heilig, maar wel zalig.

Officieel heet ze in de Rooms-katholieke kerk Margaretha van Leuven, maar ze is ook bekend als Margaretha de Trotse of Fiere Margriet. Ze werd geboren in Leuven rond 1207. Haar ouders waren arme mensen, en als jong meisje werkte Margriet bij een familielid, Amandus, in een herberg in de Muntstraat in Leuven, de Sint-Jorisherberg. Amandus had beslist om al zijn bezittingen te verkopen, en samen met zijn vrouw in te treden in een klooster.

Ook Margriet zou intreden in het klooster van Villers. Op de vooravond van hun vertrek kwam er een gezelschap de herberg binnen. Amandus had geen drank of voorraad meer ingeslagen, en hij vroeg Margriet om een kruik wijn te gaan kopen in de stad. De reizigers waren echter overvallers, die de financiële situatie van Amandus blijkbaar goed kenden, en vermoordden de man en zijn vrouw. Toen Margriet terugkeerde en alles zag, namen de rovers haar mee buiten de stad, en aan de oever van de Dijle, nabij Wilssele, probeerden ze haar te verkrachten. Maar ze bood hevig weerstand, want ze wilde nog liever haar leven verliezen dan haar maagdelijkheid. Dit heeft haar de bijnaam Fiere of Trotse gegeven. De rovers staken haar neer met een mes, en gooiden haar lichaam in de Dijle. Enkele dagen later werd ze gevonden door vissers, met het handvat van de kruik nog steeds in haar hand. Ze begroeven haar stilletjes waar ze haar gevonden hadden. Maar rond het graf zagen de mensen licht, en in de buurt ervan gebeurden wonderen. Margriet werd opgegraven, en in een houten kapel op het kerkhof van Sint-Pieter te rusten gelegd. Later werd aan het verhaal toegevoegd dat vissers het lichaam stroomopwaarts richting Leuven zouden teruggebracht hebben. En blijkbaar is dit niet zo absurd, want er waren sluizen op de Dijle die het waterdebit regelden en daardoor een tegenstroom creëerden. Dit fenomeen was een van de zogenoemde zeven wonderen van Leuven.

In 1902 werd Margaretha, na verschillende pogingen, uiteindelijk zalig verklaard door paus Pius X. Haar naamdag is 2 september, de dag dat ze zou vermoord zijn. Margriet is de patrones van het horecapersoneel. Haar reliekschrijn bevindt zich nog steeds in de Sint-Pieterskerk in Leuven.

Constant

Stilstaan bij het Evangelie:

Homilie van: VIERDE PAASZONDAG

IK GEEF EEUWIG LEVEN AAN MIJN SCHAPEN

Telkens als Jezus in Jeruzalem komt, zijn er moeilijkheden, ook vandaag weer. De Joden vragen Hem, ietwat geërgerd : “Als U de Messias bent, zeg het ons dan ronduit.” “Dat heb Ik gedaan,” antwoordt Jezus, “maar jullie willen niet geloven, omdat jullie niet tot mijn schapen behoren.” (Johannes 10, 22-26) En dan volgt de evangelietekst van vandaag.

Evangelie (Johannes 10, 27-30)

Jezus sprak : “Mijn schapen luisteren naar mijn stem; Ik ken ze, en ze volgen Mij. Ik geef hun eeuwig leven : nooit zullen ze verloren gaan, niemand zal ze aan mijn hand ontrukken. Want wat mijn Vader Mij heeft toevertrouwd, gaat alles te boven : niemand kan het ontrukken aan de hand van mijn Vader ! Ik en de Vader, Wij zijn één.”

Jezus als goede herder : één van de oudste en meest geliefde voorstellingen in de christelijke kunst, dikwijls met het verloren maar teruggevonden schaap op zijn schouders. Meer dan één keer vergelijkt Jezus zichzelf met een herder, en zijn volgelingen met een kudde schapen.

Dat Jezus zich herder voelt voor ons, dat vinden we een mooie en geruststellende gedachte. Maar dat wij vergeleken worden met schapen, vinden we zeker de dag van vandaag veel minder aantrekkelijk. Want schapen zijn toch een beetje domme beesten, heel volgzame kuddedieren. En als we iets niet willen zijn, dan is het wel dom. En volgzzaam en gedwee iemand achterna lopen, gaat ons ook niet zo goed af, we willen geen kuddedieren zijn. Neen, je moet je eigen weg gaan, onafhankelijk zijn, en voor jezelf opkomen.

En dat is goed te begrijpen, als reactie op een verleden waarin mensen vaak dom werden gehouden, en al te gemakkelijk onnadenkend meeliepen met de grote meute. Een eigen mening hebben, je eigen weg zoeken, niet zomaar achter iets aanlopen, daar is in se niets mis mee.

Maar langs de andere kant : we zijn ook geen helden of supermensen, die het allemaal zelf wel weten en alles alleen aankunnen. We willen graag onafhankelijk onze eigen weg kunnen gaan, maar we zijn ook broos en kwetsbaar, en kunnen gewoon niet zonder elkaar. Je hoeft geen meeloper te zijn om behoefte te hebben aan de geborgenheid die je vindt bij anderen. En we

voelen ons op zijn tijd graag veilige in de kudde, in de kring van vrienden, familie, bond- of geloofsgenoten.

En het is die kant van ons die in Jezus' denken en doen het meest aan bod komt. Hij is niet gekomen voor de stoeren en de sterken, die van niemand afhankelijk zijn en nergens bang voor lijken. Hij is vooral gekomen voor hen die het niet alleen aankunnen, voor de mensen die anderen wel degelijk nodig hebben, en bij elkaar beschutting hopen te vinden.

En de herder, die zelf niet wordt vergeleken met een sterke leeuw, maar met een kwetsbaar lam, die herder, zo vertelt Johannes, roept ons allen bij onze naam. Geen enkele mens is bij deze goede herder zomaar een nummer.

Hij die ons kent bij onze naam, roept ons op niet alléén te gaan leven, niet alléén te gaan geloven, ons niet los te maken van de kudde.

Hij die ons kent, roept ons op te luisteren naar mensen die het niet alleen kunnen, mensen die veiligheid, geborgenheid zoeken, die in de verdrukking zijn geraakt, en vragen om mensen om zich heen.

Hij die ons kent bij ons naam, roept ons op de weg te gaan die Hij gewezen heeft. Dan zullen we, belooft de goede herder ons, grazige weiden vinden, het eeuwig leven.

Hij die ons kent bij onze naam, roept ons vandaag op roepingenzondag op, om hoop te zaaien in deze wereld.

*De Heer is mijn herder,
het ontbreekt mij aan niets.
Hij laat mij in grazige weiden rusten,
Hij voert mij naar vredig water,
daar geeft Hij mij nieuwe kracht.
Hij leidt mij op het rechte spoor,
omwille van zijn Naam.
Al moet ik door dalen van duisternis en dood,
ik ben voor geen onheil bang,
want U bent bij mij :
uw knots en uw staf
geven mij nieuwe moed.
(David, psalm 23)*

(geïnspireerd door Cees Remmers)
Constant

Vieringen van de komende zondagen en O.H.-Hemelvaart:

Vijfde Paaszondag

BRUSSEGEM, Sint-Annakapel

Dinsdag, 20 mei

19.00u: Dienst van Woord en Communie

De Sint-Stefanuskerk is elke woensdag open van 10u tot 16u

HAMME, Sinte-Goedele

Zondag 18 mei

9.00u: Eucharistieviering

OSSEL, Sint-Jan de Doper

Zondag 18 mei

Geen viering

RELEGEM Sint-Jan de Doper

Zaterdag 17 mei

10.30u: Eerste Communieviering

Zondag 18 mei

10.30u: Eucharistieviering

Lector: Patricia De Jaegher

Misdienaars: Seline en Jinte

WEMMEL, Sint-Engelbertus

Zaterdag 17 mei

17.30u: Eucharistieviering (N)

Zondag 18 mei

11.00u: Vormselviering (F)

WEMMEL, Sint-Servaas

Zondag 18 mei

10.30u: Dienst Woord en Communie

Zesde Paaszondag en O.H.-Hemelvaart

BRUSSEGEM, Sint-Annakapel

Dinsdag, 27 mei

19.00u: Geen viering

De Sint-Stefanuskerk is elke woensdag open van 10u tot 16u

HAMME, Sinte-Goedele

Zondag 25 mei

Geen viering

OSSEL, Sint-Jan de Doper

Zondag 25 mei

09.00u : Eucharistieviering

Lector: Julienne Stallaert

RELEGEM Sint-Jan de Doper

Zondag 25 mei

10.30u: Dienst Woord en Communie

Intentie: Jgt. Marcel Meurrens

Lector: Louka De Breuker

Misdienaars: Lirane, Eurielle en Naomi

Donderdag 29 mei O.H.-Hemelvaart

10.30u: Eucharistieviering

Intentie: Rik Van den Cruyce

Lector: Johan Muyltermans

Misdienaars: Audrey en Lila

WEMMEL, Sint-Engelbertus

Zaterdag 24 mei

17.30u: Eucharistieviering (N)

Zondag 25 mei

11.00u: Eucharistieviering (F)

Woensdag 28 mei

17.30u: Eucharistieviering (N)

Donderdag 29 mei O.H.-Hemelvaart

11.00u: Eucharistieviering (F)

WEMMEL, Sint-Servaas

Zondag 25 mei

10.30u: Eucharistieviering, ter herdenking van de overledenen van de voorbije maanden: Alice Lombaert, Romy Dekeyser, Odette Couton, Aliredzaj Coljpask, Maria Hermans, Magda Van den Broeck en Jan Vanden Houte

Donderdag 29 mei O.H.-Hemelvaart

10.30u: Gebedsdienst ter gelegenheid van O.H.-Hemelvaart